

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 marca 1970 r.

w sprawie ustalenia wzoru, stopu i wagi monet nominalnej wartości zł 10.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z 25 rocznicą powrotu do Macierzy Ziemi Zachodnich i Północnych wprowadza się do obiegu monetę nominalnej wartości zł 10 według wzoru, stopu i wagi określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Monety nominalnej wartości zł 10 według wzoru, stopu i wagi określonych w załączniku do zarządzenia mają obieg prawny od dnia 9 maja 1970 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 9 maja 1970 r.

Minister Finansów: *J. Trendola*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 1970 r. (poz. 88).

WZÓR, STOP I WAGA MONET NOMINALNEJ WARTOŚCI ZŁ 10

Wartość	Cechy graficzne		Brzeg (otok)	Waga w gramach	Średnica w mm	Stop metalu
	strona główna	strona odwrotna				
10 złotych	godło Państwa — orzeł, na orle mały stylizowany orzeł piastowski na tarczy, na dolnej części skrzydeł napis: z lewej „10”, z prawej „ZŁ”, wokół napis „POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA” pod orłem: „1970”	herby 7 miast wojewódzkich: Opola, Wrocławia, Zielonej Góry, Szczecina, Koszalina, Gdańska i Olsztyna oraz słup graniczny z godłem Państwa — orłem, a pod nim napis: „PRL”, pod słupem: „1945—1970”, wokół napis: „Byliśmy. Jesteśmy. Będziemy”	karbowany	9,5	28	CuNi19MN19 PN-69/H-87052 miedziowo-nikiel

89

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 12 marca 1970 r.

w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych oraz ponoszenia kosztów związanych z organizacją tych praktyk.

Na podstawie § 9 ust. 4, § 10 oraz § 13 uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1970 r. w sprawie organizacji praktyk robotniczych studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr 7, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kierownicy przedsiębiorstw zobowiązanych do zatrudniania studentów odbywających praktyki robotnicze przedstawiają właściwym terenowo wojewódzkim zespołom koordynacyjnym do spraw studenckich praktyk robotniczych, zwanym dalej „zespołami koordynacyjnymi”, w terminie do dnia 20 marca każdego roku propozycje frontu pracy, z uwzględnieniem przewidywanej liczby zatrudnienia studentów z podziałem na mężczyzn i kobiety, terminów rozpoczęcia turnusów, charakteru prac oraz określenia warunków socjalno-bytowych.

2. Szkoły wyższe przedstawiają w terminie do dnia 10 kwietnia każdego roku zespołom koordynacyjnym liczbę studentów przewidzianych do odbycia praktyk robotniczych, z uwzględnieniem podziału na mężczyzn i kobiety.

3. Zespoły koordynacyjne dokonują w terminie do dnia 20 kwietnia każdego roku rozdziału zgłoszonych przez szkoły wyższe studentów między poszczególne przedsiębiorstwa, które zgłosiły propozycje frontu pracy. W razie braku peł-

nego frontu pracy dla zgłoszonych przez szkoły wyższe studentów, zespoły koordynacyjne zapewniają miejsca pracy dla tych studentów w porozumieniu z zespołami koordynacyjnymi innych województw, uwzględniając dotychczasowe powiązania szkół wyższych z przedsiębiorstwami położonymi na terenie tych województw.

4. Zespoły koordynacyjne po dokonaniu rozdziału studentów (ust. 3) zgłaszają Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku posiadane nadwyżki miejsc pracy dla studentów bądź ich niedobór w stosunku do zgłoszeń szkół wyższych.

5. Szkoły wyższe w terminie do dnia 15 maja każdego roku przeprowadzają, przy współudziale zespołu koordynacyjnego, kontrole miejsc pracy oraz warunków socjalno-bytowych w przedsiębiorstwach, w których mają być zatrudnieni studenci, oraz podpisują umowy z tymi przedsiębiorstwami.

6. Szkoły wyższe składają w terminie do dnia 25 maja każdego roku zespołom koordynacyjnym informacje o wynikach przeprowadzonych kontroli miejsc pracy studentów oraz liczbie podpisanych umów z przedsiębiorstwami, w których mają być zatrudnieni studenci.

7. Zespoły koordynacyjne składają Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac w terminie do dnia 10 czerwca każdego roku ocenę stanu przygotowań do rozpoczęcia studenckich praktyk robotniczych.

8. Zespoły koordynacyjne zobowiązane są do nadzoru nad przebiegiem wszystkich organizowanych na ich terenie praktyk robotniczych w zakresie właściwego zatrudnienia studentów oraz zapewnienia im odpowiednich warunków socjalno-bytowych.

§ 2. Zatrudnienie studentów odbywających praktyki robotnicze w przedsiębiorstwach budowlanych powinno być ewidencjonowane i rozliczane oddzielnie. Przekroczenie w tych przedsiębiorstwach planu zatrudnienia ustalonego w narodowym planie gospodarczym dla resortu, wynikające z zatrudnienia studentów odbywających praktyki robotnicze, uznaje się za usprawiedliwione.

§ 3. 1. Studentom wyjeżdżającym na praktyki robotnicze bilety kredytowane na przejazd koleją do miejsca pobytu studenckiego hufca pracy wydają wydziały zatrudnienia prezydów rad narodowych właściwe dla miejsca stałego zamieszkania studenta lub siedziby szkoły wyższej. Bilety kredytowane mogą być wydawane również przez wydziały zatrudnienia prezydów rad narodowych, właściwe dla miejsca pobytu studenta.

2. Po przepracowaniu okresu przewidzianego umową zakład pracy wypłaca studentom równowartość kosztu przejazdu II klasą pociągu osobowego, najkrótszą trasą do stałego miejsca zamieszkania lub siedziby uczelni.

3. Zakład pracy zapewnia przewóz studentów, przybywających do odbycia praktyki i powracających po jej zakończeniu, od stacji kolejowej do miejsca zakwaterowania i z miejsca zakwaterowania do stacji kolejowej.

§ 4. 1. Zakład pracy obowiązany jest zapewnić zakwaterowanie studentom odbywającym praktyki robotnicze poza miejscem stałego zamieszkania w odległości uniemożliwiającej codzienny dojazd do pracy. Koszty zakwaterowania studentów ponosi zakład pracy.

2. W razie codziennego dojazdu do pracy studenta odbywającego praktykę robotniczą zakład pracy pokrywa koszty tego dojazdu najtańszym publicznym środkiem lokomocji.

3. Opłata za zakwaterowanie studentów odbywających praktyki robotnicze w domach studenckich lub internatach wynosi 10 zł za pierwszą i po 4 zł za każdą następną dobę. Opłatę tę ponosi zakład pracy.

§ 5. 1. Koszty wynagrodzeń studentów odbywających praktyki robotnicze, koszty zakwaterowania, dopłaty do żywienia, koszty przejazdów studentów i wynagrodzenia zastępców komendantów hufców — obciążają koszty tej produkcji przedsiębiorstw, przy której studenci są zatrudnieni, według ogólnych zasad.

2. Sposób ewidencji tych kosztów powinien umożliwić ich wyodrębnienie i ustalenie odpowiednich danych sprawozdawczych.

3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w szczególnie uzasadnionych wypadkach uznać za gospodarczo uzasadnione i nie powodujące skutków dla obliczania funduszu zakładowego (innych funduszy o podobnym charakterze) i funduszu premiowego koszty poniesione w związku z zakwaterowaniem i dopłatami do żywienia studentów odbywających praktyki robotnicze.

§ 6. Zakłady pracy zatrudniające studentów odbywających praktyki robotnicze zapewniają im wyżywienie składające się z 4 posiłków dziennie. Wysokość stawki na wyżywienie jednej osoby, obejmującej koszt surowców, ustala się na 25,50 zł dziennie. Odpłatność studenta za wyżywienie wynosi 18 zł dziennie. Różnicę między faktycznymi kosztami wyżywienia a odpłatnością studenta pokrywa zakład pracy.

§ 7. Zastępca komendanta studenckiego hufca pracy otrzymuje z zakładu pracy, zatrudniającego studentów odbywających praktyki robotnicze, z tytułu swej funkcji dodatek do uzyskanego przez siebie wynagrodzenia w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia uczestników studenckiego hufca pracy.

§ 8. Zespoły koordynacyjne składają Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac w terminie do dnia 1 listopada każdego roku oceny przebiegu studenckich praktyk robotniczych.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *M. Krukowski*

90

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 2 marca 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie upoważnienia niektórych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej do legalizacji drogomierzy i szybkościomierzy pojazdów.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1960 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 22 lutego 1968 r. w sprawie

upoważnienia niektórych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej do legalizacji drogomierzy i szybkościomierzy pojazdów (Monitor Polski Nr 10, poz. 68) dodaje się lp. 113 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Zakres właściwości miejscowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej
113	Miejskie Przedsiębiorstwo Usług Samochodowych w Poznaniu	m. Poznań

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: *Z. Ostrowski*